

1979 ஏப்ரல் 20]

இணைப்பு III.

[.....794 ஆம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]:

தமிழகத்தில் உணவு நிலைமை.I. கொள்முதல், விநியோகம்.

தமிழக மக்களின் தலையாய உணவுப் பொருளான அரிசி, தாராளமாகவும், நயமான விலைகளிலும், இப்போது கிடைக்கின்றது. அரசிடமும் கணிசமான அளவில் கையிருப்பு உள்ளது. அரிசி கிடைப்பதில் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருந்த நிலையும், அரிசியின் விலைகள் பயங்கரமாக ஏறிவிட்டிருந்த நிலையும், பழங்கால நிகழ்வுகளாக மாறி, இப்போது உணவு நிலைமையைப் பொறுத்தவரை பிரச்சினையே இல்லாத அளவுக்கு, நிலைமை சுமுகமாக இருப்பது நமக்கு மிகுந்த மன நிறைவு அளிக்கக் கூடியதாகும். தமிழகத்தில் உணவு நிலைமை வசதியாகவும், சுமுகமாகவும் இன்று இருப்பதைப்போல், சென்ற பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளில் என்றுமே இருந்ததில்லை என்று நாம் துணிந்து கூறலாம். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க விவசாயப் பெருமக்கள் எடுத்துக் கொண்டுள்ள பெரு முயற்சியின் காரணமாகவும், அரசின் விழிப்பான நடவடிக்கைகளின் காரணமாகவும், இந்த நிலைமை தமிழகத்தில் உருவாகியுள்ளது, நம் அனைவருக்கும் பெருமை அளிக்கும் ஒரு சாதனையாகும்.

2. 1977 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் முதல் நாளி ருந்து, நாடு முழுவதும், அரிசியைப் பொறுத்தவரையில், ஒரே உணவு மண்டலமாக அமையும் என்று மத்திய அரசு, மாநில அரசுகளைக் கலக்காமலேயே அறிவிப்பு செய்தது, அதன் விளைவுகளை அறுதியிட்டுக் கூற முடியாத நிலையில், அதனால் தமிழகத்தின் நலன்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்ற கவலையில், நிலைமையைச் சமாளிக்கத் தமிழக அரசு முன்னெச் சரிக்கையாகச் சில நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. அந்த முன் னைப்பாடுகளின் பலனாக இன்று நிலைமை சீராகவுள்ளது என்பது, தமிழக அரசின் துணிவான நடவடிக்கைகளுக்கும் தெளிவான கொள்கைகளுக்கும் சிறந்த சான்றாக அமைந்துள்ளது.

3. 1978-79-ம் ஆண்டில் தமிழகத்தில் நெல் விளைச்சல் 60 இலட்சம் அரிசி டன்கள் அளவில் அமைந்து இருந்தது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு ஆதரவான பல நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொண்டதின் பயனாகவும், தங்கள் உழைப்பை வித்தாக இட்டு, தங்கள் உறுதியை உரமாகப் பயன்

[1979 ஏப்ரல் 20]

பயன்படுத்தி, வேளாளப் பெருமக்கள் பாடுபட்டதின் பயனாகவும், தன்னுடைய தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்ளும் அளவுக்குத் தமிழகம் இன்று நெல்லை உற்பத்தி செய்து வருகிறது. வவசாயிகளின் உற்சாகம் குறையாமல் இருக்க வேண்டுமானால், நெல்லுக்கு நியாயமான விலை அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்பதில், இந்த அரசு மிகுந்த நாட்டம் கொண்டுள்ளது.

நெல்லின் கொள்முதல் விலைகள் :

4. நெல்லின் கொள்முதல் விலைகள் நாடு முழுவதற்கும், ஆண்டுதோறும், மத்திய அரசால், விவசாய வளைபொருள்கள் விலைவாசிகள் ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில், நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. 1978-79-ம் ஆண்டுக்கு மோட்டா ரக நெல்லுக்குக் குவிண்டாலுக்கு ரூ. 85 என்ற விலை மத்திய அரசினால் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. கோதுமைக்கு, சாகுபடிச் செலவை அடிப்படையாகக் கொண்டு, குவிண்டாலுக்கு ரூ. 112.50 என்று விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளதை எடுத்துக் காட்டி, கோதுமையின் சாகுபடிச் செலவைவிட நெல்லின் சாகுபடிச் செலவு எந்த வகையிலும் குறைந்ததாக இருக்க முடியாது, மாறாகக் கூடுதலாகத்தான் இருக்கின்றது என்பதையும் ஆதாரபூர்வமாக நிலை நாட்டி, நெல்லின் கொள்முதல் விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று தமிழக அரசு வற்புறுத்தியது. வேளாண்மை வளை பொருள்கள் விலைவாசிகள் ஆணைக் குழுவிடமும் இக்கருத்து பலமாக வலியுறுத்தப்பட்டது. முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டிலும் இக்கருத்தைத் தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் வன்மையாக வற்புறுத்தினார்கள். இது குறித்துத் தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தியப் பிரதமருக்கும் ஒரு கடிதம் எழுதினார்கள். ஆயினும், சென்ற ஆண்டு மோட்டா ரக நெல்லுக்குக் குவிண்டாலுக்கு ரூ. 77 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்ததை எட்டு ரூபாய் அல்லல் மட்டுமே உயர்த்தி, நேல் விலையை ரூ. 85 என்று மத்திய அரசு நிர்ணயித்தது, தமிழக அரசுக்கு மட்டுமல்ல, தென் மாநில விவசாயப் பெருமக்களுக்கும் பெரும் ஏமாற்றத்தை அளித்துள்ளது.

5. 1978-79-ம் ஆண்டில் கோதுமையின் கொள்முதல் விலையைக் குவிண்டாலுக்கு ரூ. 110 என்று நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று வேளாண்மை வளைபொருள்கள் விலைவாசிகள் ஆணைக்குழு பரிந்துரைத்தது. கோதுமையின், சாகுபடிச் செலவு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 101 ஆகும் என்ற அடிப்படையில் இந்த விலையை ஆணைக்குழு பரிந்துரைத்தது. மத்திய அரசோ, ஆணைக்குழு பரிந்துரைத்த விலையை விடக் குவிண்டாலுக்கு ரூ. 2.50 கூடுதலாக அளித்து, கோதுமையின் கொள்முதல்விலையை ரூ. 112.50 ஆக நிர்ணயித்தது, 1979-80-ம்

1979 ஏப்ரல் 20]

ஆண்டுக்குக் கோதுமையின் கொள்முதல் விலையைக் குவிண்டாலுக்கு ரூ. 115 ஆக நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று ஆணைக் குழு பரிந்துரைத்துள்ளது. சாகுபடிச் செலவை அடிப்படையாகக் கொண்டு கோதுமையின் கொள்முதல் விலை நிர்ணயிக்கப்படுகின்ற நேரத்தில், சாகுபடிச் செலவைக் கருத்தில் கொண்டு, அதே அடிப்படையில்தான், நெல்லின் கொள்முதல் விலையும் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும் என்பது தமிழக அரசு, மத்திய அரசின் முன், தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்துள்ள கருத்து. நெல்லின் சாகுபடிச் செலவு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 120 வாக்கில் அமையும் என்பதற்கான புள்ளி விவரங்களை, வேளாண்மைத் துறையிடமிருந்து மட்டுமல்ல, கோவை வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழக நிபுணர்களிடமிருந்தும், விவசாயிகளின் பிரதிநிதிகளிடமிருந்தும் சேகரித்துத் தமிழக அரசு, மத்திய அரசின் முன் வைத்துள்ளது.

6. கோதுமையைக் கோதுமையாகவே பயன்படுத்தலாமென்றும், ஆனால் நெல்லை அரிசி ஆக்கித்தான் பயன்படுத்த முடியுமென்றும் எடுத்துக் காட்டி, அரிசியின் விலை மிகைப்படாமலிருக்க, நெல்லுக்குக் கொள்முதல் விலையை அளவோடு நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று சிலரால் வாதிடப்படுகிறது. சாகுபடிச் செலவை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் ஒரு தானியத்தின் கொள்முதல் விலையை நிர்ணயிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும். நெல்லை அரிசியாக்கும் செலவையும் மனதிற்கொண்டு, அதற்காக நெல்லின் கொள்முதல் விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்ற அணுகுமுறையை நாம் பின்பற்றினால், நெல் உற்பத்தியாளருக்கு உற்சாகம் குறைந்து, நெல்லின் உற்பத்தி பாதிக்கப்படக்கூடும். மேலும் நாட்டின் பொதுவான உணவுக் கொள்கையைக் கருத்தில் கொண்டு பார்த்தால்கூட, நெல் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நாம் நடவடிக்கை எடுப்பது உணவு நிலைமையை நிதானப்படுத்துவதற்கு உரிய வழியாகும். தட்டுப்பாடுகள் ஏற்படும் நேரத்தில், உணவு தானியங்களை இறக்குமதி செய்வது அவசியமாகும் சூழ்நிலையில் கூட, சர்வதேச சந்தையிலிருந்து கோதுமையை எளிதாக இறக்குமதி செய்யலாம். ஆனால், உலகச் சந்தையிலிருந்து அரிசியை இறக்குமதி செய்வதற்கான வாய்ப்புகள் அவ்வளவு அதிகம் கிடையாது. உலகச் சந்தையிலே அரிசியின் விலைகளும் மிக அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆகவே அரிசியைப் பொறுத்தவரையில், நம் நாடு, தன் தேவைகளைத் தானே நிறைவு செய்துகொள்ளக்கூடிய வகையில், நெல்லின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவது, இந்திய உணவுப் பொருளாதாரம் சீராக இயங்குவதற்கு இன்றியமையாததாகும். இந்த நிலையை உறுதிப்படுத்த வேண்டுமென்றால், நெல்லுக்கு நியாயமான விலை வழங்கப்பட வேண்டும்.

[1979 ஏப்ரல் 20]

7. இவற்றையெல்லாம் எடுத்துக்காட்டி, நெல்லின் கொள்முதல் விலையை மிகக் கணிசமாக உயர்த்த வேண்டுமென்றும், உடனடியாக இது சாத்தியமில்லை யென்றால், கோதுமையின் கொள்முதல் விலைக்கு ஒத்த அளவிலாவது நெல்லின் கொள்முதல் விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்றும், தமிழக அரசு வலியுறுத்தி வருகிறது. இக்கருத்து தென்மாநில முதலமைச்சர்கள் அனைவருக்கும் உடன்படான கருத்து என்பது, தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களின் முயற்சியின் பேரில், சென்ற ஆண்டு கூட்டப்பட்ட தென் மாநில முதலமைச்சர்களின் மாநாட்டில் செய்யப்பட்டுள்ள பரிந்துரைவழியிந்து தெளிவாகிறது.

8. கோதுமையின் கொள்முதல் விலையையும், நெல்லின் கொள்முதல் விலையையும் மத்திய அரசு நிர்ணயித்து வருவதில் பல ஆண்டுகளாக ஏற்றத்தாழ்வு தொடர்ந்து காணப்பட்டு வருகிறது. 1967-68-ம் ஆண்டில் நெல்லின் கொள்முதல் விலை குவிண்டாலுக்கு ரூ. 43 ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்த நேரத்தில், கோதுமையின் கொள்முதல் விலை ரூ. 70 முதல் ரூ. 76 ஆக மத்திய அரசினால் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. 1969-70-ம் ஆண்டில் நெல்லின் கொள்முதல் விலை ரூ. 45 ஆக இருந்தது. கோதுமையின் கொள்முதல் விலை ரூ. 76 ஆக இருந்தது. 1970-71-ம் ஆண்டில் நெல்லின் கொள்முதல் விலை ரூ. 46 ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. 1971-72-ம் ஆண்டில் அதே விலை தான் தொடர்ந்தது. 1972-73-ம் ஆண்டில் நெல்லுக்கு விலை ரூ. 47 ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. 1973-74-ம் ஆண்டில் குவிண்டாலுக்கு ரூ. 19 உயர்வு அளிக்கப்பட்டு நெல்லின் விலை ரூ. 66 ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. 1974-75-ம் ஆண்டில் நெல்லின் கொள்முதல் விலை ரூ. 74 ஆக உயர்த்தப்பட்ட நேரத்தில், கோதுமையின் கொள்முதல் விலை ரூ. 76-விருந்து ரூ. 105 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. 1975-76-ம் ஆண்டில் நெல்லுக்கும் கோதுமைக்கும் அதே விலைகள் தான் தொடர்ந்தன. 1976-77-ம் ஆண்டில் நெல்லின் கொள்முதல் விலை தொடர்ந்து ரூ. 74 ஆக இருந்த நேரத்தில், கோதுமையின் கொள்முதல் விலைமட்டும், ரூ. 110 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. 1977-78-ம் ஆண்டில் நெல்லின் கொள்முதல் விலை ரூ. 77 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. 1978-79-ம் ஆண்டில் நெல்லின் கொள்முதல் விலை ரூ. 85 ஆகவும், கோதுமையின் கொள்முதல் விலை ரூ. 112.50 ஆகவும் உயர்த்தப்பட்டது.

9. இந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கும்போது, நெல்லின் கொள்முதல் விலை சென்ற பத்து ஆண்டுகளில் எந்த ஆண்டிலும் நியாயமாக நிர்ணயிக்கப்படவில்லை என்பதையும், கோதுமைக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலையைவிட நெல்லின் விலை மிகக் குறைவாகத் தொடர்ந்து நிர்ணயிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது என்பதையும் நாம் காணலாம். இந்த விலை நிர்ணயம் நெல்

1979 ஏப்ரல் 20]

விவசாயிகளுக்குப் பெரிய அநீதி அளித்துள்ளது என்ற உணர்வு நெல் உற்பத்தியாளரிடையே பரவ இது இடம் தந்துள்ளது. இத்தகைய உணர்வு பரவுவது நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டை உறுதிப்படுத்துவதற்கு உகந்ததாய் இராது என்பதையும் நாம் உணரவேண்டும். மறுக்கமுடியாத இந்த நியாயங்களை எடுத்துரைத்து, நெல்லின் கொள்முதல் விலையை உடனடியாகக் கோதுமையின் கொள்முதல் விலைக்கு ஒத்த அளவிலாவது நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று தமிழக அரசு மத்திய அரசிடம் இதுவரை வன்மையாக வலியுறுத்தி வந்துள்ளதுபோலவே, இனியும் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வரும்.

10. மத்திய அரசு நெல்லின் கொள்முதல் விலையை உயர்த்தாவிடிலும், தமிழக அரசு தானாக நெல்லுக்கு உயர்வான விலையை அளிக்கலாமே என்று சில சமயங்களில் வாதிடப்படுகிறது. அனைத்திந்திய அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்படும் விலைகளுக்குக் கூடுதலாக மாநில அரசுகள் கொள்முதல் விலைகளை வழங்கக் கூடாதென்று மத்திய அரசு அறிவுறுத்தியுள்ளது. முன்பு ஒருசில ஆண்டுகளில் இவ்வாறு கூடுதலாக வழங்கப்பட்டதின் காரணமாகப் பல சிக்கல்கள் எழுந்துள்ளன. மேலும், தமிழக அரசு தன்னுடைய கொள்முதல் நடவடிக்கைகளுக்காக ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து 11 விழுக்காடு வட்டியிலே முன்பணம் பெறுகின்றது. தமிழகத்தில் கொள்முதலை நடத்துவதற்கு ரூ. 60 முதல் ரூ. 100 கோடி வரை ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து முன்பணம் பெற வேண்டிய கட்டாயம் இருந்தது என்பதைச் சென்ற சில ஆண்டுகளின் அனுபவம் உணர்த்துகிறது. இவ்வளவு கணிசமான முதலீடு செய்யும் பொறுப்பை, மாநில அரசு தன்னுடைய குறுகிய நிதி வசதிகளைக் கொண்டு ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது. ஆகவே, ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து முன்பணம் பெறுவது அவசியமாகிறது. மத்திய அரசு நிர்ணயித்துள்ள விலைகளுக்குக் கூடுதலான விலைகளில் மாநில அரசு நெல்லை வாங்க முற்பட்டால் அதற்கு ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து முன்பணம் கிடைக்காது என்று தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது.

11. இதில் மற்றொரு முக்கிய அம்சத்தையும் நாம் மனதில் கொள்ளவேண்டும். உற்பத்தியாளருக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க வேண்டும் என்பதில் அரசுக்கு நாட்டம் ஒரு புறமிருக்க, நுகர்வோருக்கு நயமான விலையில் அரிசியைப் பொது விநியோக முறையின்கீழ் வழங்குவதும் அரசின் தலையாய பொறுப்புகளில் ஒன்றாகிறது. தமிழகத்தில் பொது விநியோக முறையின்கீழ், மோட்டா ரக அரிசியும், நடுத்தர ரக அரிசியும், கிலோ ரூ.1.60 என்ற விலைக்கு இப்போது விற்கப்படுகின்றன. மோட்டா ரக நெல்லை ரூ. 85 என்ற விலையிலும், நடுத்தர ரக நெல்லை ரூ. 89 என்ற விலையிலும் வாங்கும்போதே கொள்முதல் செலவுகள்

[1979 ஏப்ரல் 20]

போக்கு வரத்துச் செலவுகள், அரைவை, சேமிப்பு, வட்டி ஆகிய செலவுகள் அனைவற்றையும் சேர்த்துக் கணக்கிடும் போது, இப்போது பொது விநியோக முறையின்கீழ் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள விலைகளில் அரிசியை விற்பதிலேயே மாநில அரசுக்கு நட்டம் ஏற்படுகின்றது. கோதுமைக்கு ஒத்த அளவில் நெல்லின் கொள்முதல் விலை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டுமென்று நாம் வாதிடுவதற்கேற்ப, நெல்லின் கொள்முதல் விலையை ரூ. 115 அளவில் நிர்ணயித்தால், அரிசியின் விநியோக விலை குவிண்டாலுக்கு ரூ. 230, அதாவது கிலோ ரூ. 2.30 ஆக அமையும் என்பதையும் மனதில் கொள்ளவேண்டும். உற்பத்தியாளருக்கு நியாயமான விலை நிர்ணயிக்கப்படுவது, நுகர்வோருக்கு நியாயமான விலைகளில் அரிசி கிடைக்கச் செய்வது, ஆகிய இரண்டும் தேசிய உணவுக் கொள்கையின் அடிப்படை அம்சங்கள் ஆவதால், அரிசியின் அடக்க விலைக்கும் விநியோக விலைக்கும் உள்ள இடைவெளியை மத்திய அரசு மானியமாகத் தந்து சரிக்கட்டினால் தான் இந்நிலைமையைச் சமாளிக்க முடியும். உற்பத்தியாளருக்கு நியாயமான கொள்முதல் விலை வழங்கும் நேரத்தில், நுகர்வோருக்குப் பொது விநியோக முறையின்கீழ் வழங்கப்படும் அரிசியின் விலையை உயர்த்தாமலிருப்பது அவசியமாகும். அவ்வாறு செய்வதற்கு மானியம் தரவேண்டுமென்றால், ஒரு கிலோவுக்கு 70 பைசா மானியம் என்ற அடிப்படையில், ஒரு இலட்சம் டன் கள் விநியோகத்திற்கு 7 கோடி ரூபாய் மானியச் செலவு ஏற்படும். தமிழகத்தில் ஆண்டொன்றுக்கு ஆறு இலட்சம் கள் அரிசி விநியோகமானால், 42 கோடி ரூபாய் மானியச் செலவு ஏற்படும். இந்த மானியச் செலவை மாநில அரசு ஏற்றுக் கொள்ள இயலாது. ஆகவேதான், சென்ற சில ஆண்டுகளில் கோதுமையின் விநியோகத்திற்கு மத்திய அரசு ஆண்டுக்கு ஏறக்குறைய 300 கோடி ரூபாய் அளவில் மானியம் அளித்து வந்துள்ளதுபோல், அரிசியின் விநியோகத்திற்கும் மத்திய அரசு மானியம் அளிக்க முன் வரவேண்டுமென்று இந்த அரசு வற்புறுத்தி வருகின்றது. இந்த கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்படாவிட்டால், உற்பத்தியாளருக்கு நெல்லுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க வகை செய்யும் அதே நேரத்தில், நுகர்வோருக்கு அரிசியின் விலையை உயர்த்தாமல், இப்போதுள்ள விலையிலேயே கிடைக்க வகை செய்ய முடியும். இச்சூழ்நிலையில் மத்திய அரசு நெல்லின் கொள்முதல் விலையை உயர்த்தினாலன்றி, இப்பிரச்னைக்கு மாநில அரசு தன்னுடைய சொந்தப் பொறுப்பிலேயே தீர்வு காண இயலாது என்பது தெளிவாகும். கோதுமைக்கு ஒத்த அளவிலாவது நெல்லுக்குக் கொள்முதல் விலையை நிர்ணயிக்கவும், அரிசியின் விநியோக விலையை உயர்த்தாமலிருக்க வழிசெய்யும் வகையில், கோதுமைக்கு இதுவரை தந்து வந்த

1979 ஏப்ரல் 20]

அளவில் அரிசிக்கும் மானியம் தரவும் மத்திய அரசு முன்வர வேண்டுமென்று மாநில அரசு வலியுறுத்தி வருவதற்கு, இம்மாதிரி உறுப்பினர்கள் முழுமனதான ஆதரவை நல்குவார்களென்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

விவசாயிகள் இலாபகரமான விலை பெறுவதற்கான

சூழ்நிலை.

12. நெல்லின் கொள்முதல் விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று மத்திய அரசிடம் தமிழக அரசு தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வருகின்ற நிலையில், வெளிச் சந்தையில் விவசாயிகள் நெல்லை இலாபகரமாக விற்றுக் கொள்ள வசதியான சூழ்நிலையை இந்த அரசு உருவாக்கித் தந்துள்ளது. 1975-ம் ஆண்டு சம்பாப்பட்டம் வரை கட்டாயக் கொள்முதல் நடத்தப்பட்டு வந்ததை இம் மாதிரி உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். இப்போழுது கட்டாயக் கொள்முதல் இல்லை. மாவட்டங்களை விட்டு நெல்லையும் அரிசியையும் எடுத்துச் செல்லக் கூடாதென்று ஒரு கட்டத்தில் தடைகள் விதிக்கப்பட்டிருந்தன. இப்போது அந்தத் தடைகளும் நீக்கப்பட்டு விட்டன. 1977-ஆம் ஆண்டு குறுவைப் பட்டத்தில் உபரி மாவட்டங்களிலிருந்து மற்ற மாவட்டங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்ட நெல்லுக்கு 10 விழுக்காடும், அரிசிக்கு 20 விழுக்காடும், வர்த்தக லெவி விதிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆலைகள் லெவியும் விதிக்கப்பட்டிருந்தது. 11-5-1978 முதல் தமிழகத் திற்குள் வர்த்தக லெவி, ஆலை லெவி அனைத்தும் நீக்கப்பட்டு விட்டன. ஆகவே, இப்போதுள்ள நிலைமைப்படி, தமிழகத் திற்குள் அரிசி, நெல் நடமாட்டத்திற்கு எந்தவிதத் தடையும் இல்லை. இதனால் பற்றாக்குறை மாவட்டங்களிலிருந்து வர்த்தகர்கள் உபரி மாவட்டங்களுக்குச் சென்று, விவசாயிகளிடமிருந்து நெல்லை நேரடியாக வாங்குவதற்கு வசதி ஏற்பட்டுள்ளது. தமிழகத்திற்குள்ளாக எந்தவித நடமாட்டக் கட்டுப்பாடோ, தடையோ, லெவி நிபந்தனையோ இல்லாமல் உணவு வர்த்தகம் சுமுகமாகவும் சுதந்திரமாகவும் இயங்குவதற்கு வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

13. வெளிமாநிலங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படும் நெல், அரிசியில் மட்டுமே லெவி வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த லெவியும், முன்பிருந்த 50 சதவீதத்திலிருந்து, 1978ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 7-ஆம் நாள் முதற்கொண்டு, 20 சதவீதமாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. 1978-ம் ஆண்டுக் குறுவையின் போது, தஞ்சைக் குறுவை வெளி மாநிலங்களுக்கு எந்தவித லெவியும் செலுத்தாமல் எடுத்துச் செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டது. வெளிச் சந்தையில் விவசாயிகள் இலாபகரமான விலைக்கு நெல்லை விற்றுக்கொள்ள வசதி செய்யும் பொருட்டே,

[1979 ஏப்ரல் 20]

இந்த அரசு இந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. தமிழகத்தின் உணவு நிலைமையைப் பாதுகாப்பதற்கும், நுகர்வோர் நலனை முன்னிட்டும், அவசியமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு, அதே சமயத்தில் நெல் அரிசி வர்த்தகம் சுதந்திரமாகவும் தடைகளின்றியும் இயங்குவதற்கு எல்லா வசதிகளையும் செய்து தருவதும், விவசாயிகள் இலாபகரமான விலையில் நெல்லை விற்க வாய்ப்புகள் அளிப்பதுமே, அரசின் கொள்கையாக இருந்து வருகிறது.

14. இந்த அடிப்படையில் தான் அரிசி அரைவை ஆலை யாளர்கள், நெல் அரிசி மொத்த வியாபாரிகள் ஆகியோர், ஒரே சமயத்தில் வியாபாரத்திற்காக வைத்துக்கொள்ளக் கூடிய நெல் அரிசி உச்சவரம்பும் அக்டோபர் 1978க்குப் பின்பு, மிகக் கணிசமாக, உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. அரிசி அரைவை ஆலை யுள்ள மொத்த வியாபாரிகள் ஒரே சமயத்தில் 2,400 குவிண்டால் நெல்லும், மற்ற மொத்த வியாபாரிகள் 750 குவிண்டால் நெல்லும் வைத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். விவசாயிகளுக்கு அதிக விலை கிடைக்கும் நிலையை உறுதிப் படுத்துவதற்காகவே, இந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

பொது விநியோகம் :

15. பொது விநியோக முறைபின்கீழ், அரிசி வழங்குவதும் தொடர்ந்து நடந்துவருகிறது. வெளிச்சந்தையில் அரிசி தாராளமாகவும், நயமான விலைகளிலும் கிடைத்து வருவதால், பொது விநியோக முறையின்கீழ் அரிசி விற்பனை சென்ற ஆண்டில் மிகக் கணிசமாகக் குறைந்தது. 1976ஆம் ஆண்டில் 6 இலட்சம் டன்கள் விநியோகிக்கப்பட்டதற்கு எதிராக, 1978ஆம் ஆண்டில் 1 இலட்சம் டன்கள் அரிசிதான் விநியோகமாயிற்று. இவ்வாறு பொது விநியோக முறையில் விற்பனை குறைந்துள்ளது. வெளிச் சந்தையில் தாராளமாக அரிசி கிடைத்து வருவதால்தான். அதே சமயத்தில், விலைகள் ஏறிவிடாமல் தடுப்பதற்குப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கையாகப் பொது விநியோக முறையும் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது.

16. நெல்லின் கொள்முதல் விலை ரூ. 74 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்த நேரத்தில், பொது விநியோக முறையின்கீழ், மோட்டா ரக அரிசியின் விலை ரூ. 1.60 ஆக நிர்ணயிக்கப் பட்டிருந்தது. இப்போது கொள்முதல் விலை குவிண்டாலுக்கு ரூ. 85 ஆக உயர்ந்த பின்பும், பொது விநியோக முறையின்கீழ் மோட்டா ரக அரிசியின் விலையையும், நடுத்தர ரக அரிசியின்,

1979 ஏப்ரல் 20]

விலையையும் உயர்த்தாமல் கிலோவுக்கு ரூ. 1.60 ஆகவே, தொடர்ந்து நிரிணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் அரசுக்கு நட்டம் ஏற்படுகின்றபோதிலும், நுகர்வோரின் நலனைக் கருதி இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

கோதுமை

17. தமிழ்நாட்டில் அரிசி நிலைமை மிகவும் திருப்திகரமாக இருப்பதாலும், சோளம், கம்பு கேப்பை போன்ற சிறுதானியங்களும் தாராளமாகக் கிடைப்பதாலும், பொது விநியோக முறையின்கீழ் கோதுமையின் விற்பனை பெரிதும் குறைந்து விட்டது. 1975-ஆம் ஆண்டில் மாதம் 50,000 டன்கள் கோதுமை விற்பனையாகி வந்ததற்கு மாறாக, இப்போது கோதுமையின் விற்பனை மாதம் 3,000 டன்கள் அளவில்தான் உள்ளது. அரிசி தட்டுப்பாடு ஏற்படும் நேரத்திலோ, அரிசியின் விலை ஏறி விடுகின்ற போதிலோ மட்டும் கோதுமையைப் பயன்படுத்தும் பழக்கத்தை மாற்றிக் கொண்டு, சத்துணவின் தேவையை நிறைவு செய்ய, அரிசியோடு கோதுமையையும் அன்றாடம் பயன்படுத்துவது நல்லது என்பதைக் கருதி, தமிழக மக்கள் கோதுமையைப் பயன்படுத்துவதை அதிகரித்துக் கொள்வது நல்லது. அண்மையில் மத்திய தொகுப்பிலிருந்து வழங்கப்படும் கோதுமையின் விலையை மத்திய அரசு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 125-லிருந்து ரூ. 130-ஆக உயர்த்திய பின்னரும், தமிழக அரசு கோதுமையின் சில்லறை விற்பனை விலையை உயர்த்தாமல், கிலோ ரூ. 1.40 என்ற அளவிலே தொடர்ந்து விற்று வருகிறது. அரிசியின் விலையைவிடக் கோதுமையின் விலை குறைவு என்பதையும், கோதுமையையும் பயன்படுத்துவது உடல் நலத்திற்கு உகந்தது என்பதையும், தமிழக மக்கள் ஏற்றுக் கொண்டு கோதுமையைப் பெருமளவில் பயன்படுத்த முன் வர வேண்டும்.

18. தமிழ்நாட்டில் இயங்கிவரும் 31 கோதுமை அரைவை ஆலைகள் தங்கள் அரைவைத் திறன் முழுவதையும் பயன்படுத்தும் அளவிற்குத் தேவையான கோதுமை இப்போது தாராளமாக வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்கு மேலாகவும் அரைக்க விரும்பும் ஆலைகளுக்கு, அவற்றின் அரைவைத் திறனில் 50 விழுக்காடு கூடுதல் ஒதுக்கீடு செய்யவும் இப்போது வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆலைகளுக்குக் கோதுமை தாராளமாக வழங்கப்படுவதின் பயனாக, மைதா, ரவை போன்ற கோதுமைப் பொருட்களின் விலைகள் வெளிச்சந்தையில் நிதானமாகவே உள்ளன. கோதுமை, கோதுமைப் பொருட்களின்மீது, எந்தவிதக் கட்டுப்பாடும் இப்போது கிடையாது.

[1979 ஏப்ரல் 20]

சர்க்கரை.

19. 1978-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு வரை சர்க்கரைக் கட்டுப்பாட்டுக் கொள்கையை மத்திய அரசு பின்பற்றி வந்தது. அதன்படி நாட்டிலே உற்பத்தியான சர்க்கரையில் 65 விழுக்காடு லெவி முறையின்கீழ் விநியோகத்திற்கும், 35 விழுக்காடு சர்க்கரை, வெளிச் சந்தை விற்பனைக்காகவும் ஒதுக்கப்பட்டு வந்தது. அத்திட்டத்தின் கீழ், சுமார் 19,000 டன்கள் லெவி சர்க்கரை ஒவ்வொரு மாதமும் தமிழகத் திற்கு ஒதுக்கப்பட்டு வந்தது. லெவி சர்க்கரையின் விலை கிலோ ரூ. 2.30 ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. 1978-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் சர்க்கரை விநியோகக் கொள்கையில் மத்திய அரசு மாற்றம் செய்து, லெவி முறையை நீக்கிவிட்டது. இதையொட்டி, சர்க்கரை ஆலைகளுக்குப் பெரும் பிரச்சினைகள் எழுந்துள்ளபோதிலும், விவசாயிகள் கரும்புக்குப் பெற்று வந்த விலை குறைந்து விட்டபோதிலும், நுகர்வோரைப் பொறுத்த வரையில் வெளிச் சந்தையில் சர்க்கரை கிலோ ரூ. 2.10 முதல் ரூ. 2.30 அளவில் தாராளமாகக் கிடைத்து வருகிறது. சர்க்கரையின் விலை ஏறிவிட்டால் விலையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காகத் தமிழக அரசிடம் சர்க்கரை கையிருப்பும் கணிசமாக உள்ளது.

மண்ணெண்ணெய்.

20. தமிழகத்திற்கு மத்திய அரசு ஒவ்வொரு மாதமும் ஏறக்குறைய 33,000 கிலோ லிட்டர் மண்ணெண்ணெயை ஒதுக்கிச் செய்து வருகிறது. மத்திய அரசு, அண்மையில் மண்ணெண்ணெய் மீது கலால் வரியை உயர்த்தியதன் விளைவாக, மண்ணெண்ணெயின் சில்லறை விற்பனை விலையில் லிட்டர் ஒன்றுக்கு 10 பைசா விலை ஏற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. மண்ணெண்ணெய் விநியோகத்தில், தட்டுப்பாடோ, நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள விலைகளுக்கு மேலாக விற்பனை செய்யப்படும் நிலைமையோ, ஏற்படாத வண்ணம் தடுக்க, விழிப்பான நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. கிராமங்களிலும் மண்ணெண்ணெய் விநியோகத்தை விரிவுபடுத்த, கிராம நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாகவும் மண்ணெண்ணெயை வழங்குவதற்கு முயற்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதுகுறித்து, மத்திய அரசுடன் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

II கிராமந்தோறும் நியாயவிலைக் கடைகள்.

21. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு நியாயவிலைக் கடை திறக்கப்படுமென்று இந்த அரசு பொறுப்பேற்றவுடன் அறிவிப்பு செய்தது. இவ்வாறு கிராமங்கள் அனைத்திலும் பல்லாயிரக் கணக்கான கடைகளைத் திறந்து இயக்குவதில் செலவு ஏராளமாக

1979 ஏப்ரல் 20]

ஆகும் என்று உணர்ந்திருந்தபோதிலும், கிராம மக்களுக்கு இந்த வசதி கிடைக்கவேண்டுமென்ற கவலையில் அரசு இக்கொள்கை முடிவைச் செய்தது. கிராமங்களில் பொது விநியோக முறையை விரிவாக்கவேண்டுமென்று அனைத்திந்திய அடிப்படை யில் இப்பொது முடிவு எடுக்கப்பட்டு, அதை இன்னும் ஆறுமாத காலத்தில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று, மத்திய அரசு மாநில அரசுகளுக்கு அறிவுரை கூறியுள்ளது. இதற்கு முன்னதாகவே தமிழகத்தில் இந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டு, இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதும், இத்திட்டத்தில் நாடு முழுவதற்கும் முன்னோடியாகத் தமிழகம் விளங்குகிறது என்பதும், நமக்கு மன நிறைவு அளிக்கக்கூடியது. இத்திட்டத்தை வகுத்துள்ள மத்திய அரசு, மாநில அரசுகளுக்கு இதனால் ஏற்படும் பெரும் நட்டத்தில் பாதியையாவது ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நாம் தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வருகின்ற போதிலும், இதுவரை மத்திய அரசு மானியச் செலவில் பங்கு எதையும் ஏற்றுக்கொள்ள முன்வராதது நமக்கு மிகுந்த ஏமாற்றத்தை அளித்துள்ளது. இந்த அரசும், பல்வேறு மாநில அரசுகளும், எழுப்பியுள்ள இந்த நியாயமான கோரிக்கைக்கு மத்திய அரசு விரைவில் இணங்கும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

22. தமிழ்நாட்டில் 16,660 வருவாய்க் கிராமங்கள் உள்ளன. இவற்றில் குடியிருப்புகள் இல்லாத கிராமங்கள் 925. அவை நீங்கலாக, 15,735 குடியிருப்புகள் உள்ள வருவாய்க் கிராமங்கள். இவற்றில் ஏற்கெனவே ஏறக்குறைய 5,800 கடைகள் இயங்கி வந்தன. இக்கடைகளில் அரிசி: கோதுமை, சர்க்கரை, போன்ற உணவுப் பொருள்கள் வழங்கப்பட்டு வந்தன. மக்களின் அன்றாடத் தேவைகளுக்கு இன்றியமையாத மற்ற பொருள்களையும் இக்கடைகளில் விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து, அவற்றைப் பல்பொருள் நியாயவிலைக் கடைகளாக மாற்றும் நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொண்டது. இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில் இரண்டு அணுகு முறைகளை அரசு பின்பற்றியது. ஏற்கெனவே இயங்கிவந்த உணவு பங்கீட்டுக் கடைகளைப் பல்பொருள் நியாய விலைக் கடைகளாக மாற்றுவது ஓர் அம்சம்; கடைகள் இல்லாத கிராமங்களில் புதிதாகக் கடைகளைத் திறப்பது மற்றோர் அம்சம். இந்த இரண்டு அம்சங்களையும் ஒருங்கிணைத்து இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் பொறுப்பு, தஞ்சை, தென் ஆர்க்காடு, திருநெல்வேலி, தர்மபுரி ஆகிய நான்கு மாவட்டங்களில் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திடமும், எஞ்சிய மாவட்டங்களில் கூட்டுறவு அமைப்புகளிடமும் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

23. இத்திட்டத்தின் கீழ் ஏற்கெனவே இயங்கி வந்த ஏறக்குறைய 5,800 கடைகளில், 5,600-க்கு மேற்பட்ட உணவுப் பங்கீட்டுக் கடைகள், பல்பொருள் நியாய விலைக் கடை

[1979 ஏப்ரல் 20]

களாக மாற்றப்பட்டுவிட்டன. புதிதாகக் கடைகள் திறக்கப்பட வேண்டிய சுமார் 10,000 கிராமங்களில் 8,000 கிராமங்களில் கடைகள் இப்போது திறக்கப்பட்டுவிட்டன. மாவட்டவாரியாகப் புதிதாகத் திறக்கப்பட்டுள்ள கடைகளின் விவரமும், திறக்கப்பட வேண்டிய கடைகளின் விவரமும், கீழே உள்ள பட்டியலில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :

தொடர் எண்.	மாவட்டம்.	திறக்கப்பட வேண்டிய கடைகள்.	திறக்கப் பட்ட கடைகள்.	மேலும் திறக்கப்பட வேண்டிய கடைகள்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1	செங்கற்பட்டு ..	1,435	1,343	92
2	வட ஆர்க்காடு ..	1,539	1,478	61
3	திருச்சிராப்பள்ளி.	571	571	..
4	புதுக்கோட்டை	558	558	.
5	மதுரை ..	447	447	..
6	இராமநாதபுரம்.	599	599	.
7	கோவை ..	367	367	..
8	நீலகிரி ..	3	3	..
9	சேலம் ..	604	604	..
10	குமரி ..	எல்லாக் கிராமங்களிலும் கடைகள் உள்ளன.		
11	நெல்லை ..	442	442	..
12	தஞ்சை ..	1,040	1,040	..
13	தர்மபுரி ..	613	613	..
14	தென் ஆர்க்காடு.	1,993	..	1,993
மொத்தம்..		10,211	8,065	2,146

1979 ஏப்ரல் 20]

ஆகவே, இத்திட்டத்தின் கீழ் பல்பொருள் நியாய விலைக் கடைகளாக மாற்றப்பட வேண்டிய கடைகள் இன்னும் ஏறக் குறைய இருநூறு கடைகள். புதிதாக திறக்கப்பட வேண்டியவை, 2,146 கடைகள். இப்பணியும் இன்னும் ஒரிரு மாதங்களில் நிறைபெற்று விடும்.

24. அறுவடைக் காலத்தில், உற்பத்தியாகும் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் இடங்களிலேயே வாங்கி, தரமான பொருள்களை நயமான விலைகளில் விற்க, இத்திட்டத்தின்கீழ் கூட்டுறவு அமைப்புகளும். நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகமும் நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகின்றன. குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் பற்றாக்குறையாக உள்ள பயறு வகைகள் போன்றவற்றை உபரியாக உற்பத்தியாகும் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வாங்கி நம் மாநிலத்தில் விற்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இப்பொருள்களின் விலைகள் அவ்வப்போது பரிசீலிக்கப்பட்டு ஒத்த தரமுள்ள பொருள்களின் வெளிச்சந்தை விலைகளுக்குக் குறைவாகவே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன.

25. அதிக மக்கள் தொகை இல்லாத கிராமங்களில் வாரத்தில் மூன்று நாட்கள் கடைகளைத் திறந்து வைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் ஒரு கிராமத்தில் மூன்று நாட்கள் கடைகளைக் சவனித்துக்கொள்ளும் அதே பணியாளர்கள், பக்கத்துக் கிராமத்தில் அடுத்த மூன்று நாட்கள் கடைகளைக் கவனிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வார்கள். இதன் மூலம் நிர்வாகச் செலவை சிக்கனப்படுத்துவதற்கு வழி செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த இரட்டைக் கடை முறையின் கீழ் வாரத்தில் மூன்று நாட்கள் இயங்கும் கடைகளின் எண்ணிக்கை. 1,457.

26. இதுவரை கிராம வாசிகள் நகரங்களுக்குச் சென்ற வாங்கி வர வேண்டியிருந்த பல பொருள்களையும் இப்பொழுது கிராமங்களிலேயே வாங்கிக் கொள்ள இத்திட்டம் வசதிசெய்துள்ளது. விலையேற்றத்தைத் தடுப்பதற்குப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கையாகவும் இத்திட்டம் பயன்படும். இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில் மாநில அரசுக்கு ஏறக்குறைய 4 கோடி ரூபாய் மானியச் செலவு ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கிராம மக்கள் நலனைக் கருதி இந்த மானியச் செலவையும் பொருட்படுத்தாமல், தமிழக அரசு செயல்படுத்தி வரும் இத்திட்டம் அண்மையில்தான் செயல்படத் தொடங்கியது. தொடக்க கட்டத்தில் சில சிக்கல்களும் இடைஞ்சல்களும் ஏற்படக் கூடும். இவற்றிற்கு வெகு விரைவிலே தீர்வு காணப்பட்ட பின் இத்திட்டம் நிலைபெற்று கிராம மக்களுக்கு சிறந்த தொண்டாற்றும் என்று உறுதியாக நம்பலாம்.

[1979 ஏப்ரல் 20]

III. விலைவாசிகள் நிலைமை

27. தற்போதைய விலைவாசிகள் நிலைமையைச் சென்ற சில ஆண்டுகளில் நிலவி வந்த விலைவாசிகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, அன்றாடம் பயன்படுத்தும் பல இன்றியமையாப் பொருட்களின் விலைகள் தற்பொழுது குறைந்த அளவிலேயே உள்ளன என்பதைப் புள்ளி விவரங்கள் புலப்படுத்துகின்றன. இப்போக்கு மிகக் குறிப்பாகக் காணப்படுவது அரிசியைப் பொறுத்த வரையிலே, பெரும் பாலான மக்கள் பயன்படுத்தும் நடுத்தரப் புழுங்கல் அரிசியின் விலை 1975-ஆம் ஆண்டில் கிலோ ரூ. 2.40 முதல் ரூ. 3.90 வரை இருந்ததற்கு மாறாக, இப்பொழுது கிலோ ரூ. 1.40 முதல் ரூ. 1.90 வரை உள்ளது. சன்ன ரகப் புழுங்கல் அரிசியின் விலையும் இப்போது ரூ. 1.50 முதல் ரூ. 1.90 வரை உள்ளது. சென்ற நான்கு ஆண்டுகளின் விலைகளுடன் ஒப்பிடும்போது தற்போதைய விலை மிகக் குறைவானது. அரிசியின் பிற வகைகளிலும் இத்தகைய விலை இறக்கப் போக்கே காணப்படுகிறது.

28. கேப்பை, சம்பு, சோளம் முதலிய சிறு தானியங்களின் விலைகளும் கிலோ ரூ. 0.80 முதல் கிலோ ரூ. 1.20 வரை அமைந்துள்ளன. சென்ற ஐந்து ஆண்டு காலத்தில் நிலவிய விலைகளைவிட தற்போதைய விலை குறைவானதே.

29. சர்க்கரையின் விலைகளைப் பொறுத்தவரை இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வெளிச்சந்தையில் சர்க்கரையின் விலை கிலோ ரூ. 4.00-க்கும் மேற்பட்டதாக இருந்த நிலைமைக்கு மாறாக இப்போது வெளிச்சந்தையில் கிலோ ரூ. 2.10 முதல் ரூ. 2.30 வரை உள்ளது. லெவி முறை இருந்த பொழுது லெவி சர்க்கரைக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்த விலையை விட இப்பொழுது வெளிச் சந்தையில் சர்க்கரையின் விலை குறைவாக அமைந்துள்ளது.

30. பருப்பு வகைகளைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ்நாடு பற்றாக்குறை மாநிலமாகும். தமிழ்நாட்டில் துவரம் பருப்பிற்கான தேவை 2 இலட்சம் டன்களுக்கும் அதிகம்; தமிழ்நாட்டில் அதன் உற்பத்தியோ 35,000 டன்கள்தான். கடலைப் பருப்பின் தேவையும் 2 இலட்சம் டன்களுக்கும் அதிகம். அதன் உற்பத்தியோ இங்கு 5,000 டன்கள்தான். பாசிப் பருப்பின் தேவை 50,000 டன்களுக்கும் மேற்பட்டது; தமிழ்நாட்டில் அதன் உற்பத்தியோ 22,000 டன்கள்தான். உளுத்தம் பருப்பின் தேவை ஒன்றரை இலட்சம் டன்களுக்கும் அதிகம்; இங்கு அதன் உற்பத்தியோ 32,000 டன்கள்தான். மொத்தத்தில் பருப்பு வகைகளின் தேவை தமிழ்நாட்டில் ஆறு இலட்சம் டன்கள் என்று மதிப்பிட்டால், இங்கு அவற்றின் உற்பத்தி ஒரு இலட்சம் டன்களுக்கும் குறைவாகவே உள்ளது. ஏறக்குறைய ஐந்து

1979 ஏப்ரல் 20]

இலட்சம் டன்கள் பற்றாக்குறையை ஈடு செய்ய. பஞ்சாப் ஹரியானா, உத்திரப் பிரதேசம், மஹாராஷ்டிரம், மத்தியப் பிரதேசம், ஆந்திரம் முதலிய மாநிலங்களிலிருந்து பருப்பு தமிழகத்திற்கு வரவேண்டியுள்ளது. துவரம் பருப்பின் விலை ஓராண்டுக்கு முன்பு கிலோ ரூபாய் 4.20 முதல் 5.20 வரை இருந்ததற்கு மாறாக, இப்போது கிலோ ரூபாய் 3.65 முதல் ரூபாய் 5.00 உள்ளது. கடலைப் பருப்பின் விலை சென்ற ஆண்டு கிலோ ரூபாய் 2.70 முதல் ரூபாய் 3.10 வரை விற்பது. இப் பருப்பின் விலையில் இந்த ஆண்டு சற்று ஏற்றம் காணப்பட்டு, கிலோ ரூபாய் 2.80 முதல் ரூபாய் 3.20 வரை உள்ளது. பருப்பு வகைகளின் விலைகளைச் சீர்படுத்தும் நோக்கத்துடன். கூட்டுறவு அமைப்புகளும், தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகமும், இவை உற்பத்தியாகும் உபரி மாநிலங்களிலிருந்து விளைச்சல் காலத்தில் அதிக அளவில் வாங்கி, இங்கு விநியோகம் செய்வதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகின்றன.

31. கடலை எண்ணெயைப் பொறுத்த வரையில். கிலோ ரூபாய் 10.10 முதல் ரூபாய் 11.65 வரை 1977-ம் ஆண்டில் விற்று வந்ததற்கு மாறாக, இப்போது கிலோவிற்கு ரூபாய் 6.60 முதல் ரூபாய் 7.60 வரை விலை குறைந்துள்ளது. இந்த விலையில் தாராளமாகக் கடலை எண்ணெய் கிடைத்து வருகிறது. அயல் நாடுகளிலிருந்து எண்ணெய்களைத் தாராளமாக இறக்கு மதி செய்வதற்கு மத்திய அரசு வசதி செய்துள்ள காரணத்தால். சுத்திகரிக்கப்பட்ட எண்ணெயின் விலைகளும் இப்போது நிதான மாகவே உள்ளன. நல்லெண்ணெய் சென்ற ஆண்டு கிலோ ரூபாய் 9.00 முதல் ரூபாய் 10.40-க்கு விற்று வந்ததற்கு மாறாக இப்போது கிலோ ரூபாய் 7.15 முதல் ரூபாய் 8.80 வரை விற்கப் படுகிறது. தேங்காய் எண்ணெயின் புழக்கம் தமிழ்நாட்டில் குறைவாய் உள்ளது. மாநிலத்தின் தேவைகளுக்கான தேங்காய் எண்ணெயைக் கேரளத்திலிருந்தே பெரும் அளவிற்கு நாம் பெற்று வருகின்றோம். சென்ற ஆண்டிலிருந்த விலைகளைவிட இந்த ஆண்டில் விலை ஏற்றம் காணப்படவில்லை.

32. மிளகாய் வற்றல் சென்ற ஆண்டு கிலோ ரூபாய் 8 முதல் ரூபாய் 11 வரை விற்கப்பட்டு வந்ததற்கு மாறாக, இப்போது ரூபாய் 7 முதல் ரூபாய் 10 அளவில் விற்கப்பட்டு வருகிறது. புளியின் விலையில் சென்ற ஆண்டு விலையைவிட ஏற்றம் காணப்படுகிறது. சென்ற ஆண்டு கிலோ ரூ. 2.80 முதல் ரூ. 4.50. வரை விற்கப்பட்டு வந்த புளி. இந்த ஆண்டு ரூ. 3.50 முதல் ரூ. 5.50 வரை விற்கப்பட்டு வருகிறது. தமிழ்நாட்டில் புளியைப் பொறுத்த வரையிலும் பற்றாக்குறை உண்டு. நமது தேவையில் பெருமளவு, கர்நாடகம், ஆந்திரம், பீகார், ஒரிஸ்ஸா

[1979 ஏப்ரல் 20]

ஆகிய மாநிலங்களிலிருந்து வரவழைக்கப்படுகிறது. மற்ற மாநிலங்களிலிருந்தும் புளியை வரவழைத்து. பொது விநியோக அமைப்பில் குறைந்த விலையில் விற்பதற்கான நடவடிக்கைகளில் கூட்டுறவு அமைப்புகளும் தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகமும் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளன. தனியாவின் தற்போதைய விலை கிலோ ரூபாய் 2.40 முதல் ரூபாய் 3.50 வரை உள்ளது. இந்த விலை சென்ற ஐந்து ஆண்டுகளில் காணப்பட்ட விலைகளை விட மிகக் குறைவானதாகும்.

33. காய்கறி, இறைச்சி, விறகு ஆகியவற்றின் விலைகளும் உயர்ந்துள்ளன, அரசுக்குக் கவலை அளிப்பதாய் உள்ளது. காய்கறிகளின் விலைகளைப் பொறுத்தவரை, மொத்த விலைகளுக்கும், சில்லறை விலைகளுக்குமிடையே பெருந்த வேறுபாடு காணப்படுகிறது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, காய்கறி வியாபாரிகளின் சங்கத்தினருடன் நடத்திய பேச்சுவார்த்தைகளின் பயனாக, இச்சங்கத்தினரே முன் வந்து, நியாய விலைக் காய்கறிக் கடைகளைச் சென்னை நகரில் நடத்தினர். இப்போதும் குறுகிய அளவில் இத்திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. சென்னை நகரில் இத்திட்டத்தை விரிவுபடுத்துவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும். இது தவிர, நியாய விலைகளில் காய்கறிகளை விற்கக் கூட்டுறவு சிறப்பு அங்காடிகளும் முயற்சி எடுத்து வருகின்றன. இறைச்சியைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ்நாட்டிலிருந்து ஆடு, மாடுகள் மற்ற மாநிலங்களுக்குச் சென்று விடுவதும், விலை உயர்வுக்கு ஒரு முக்கிய காரணமாக அமைந்துள்ளது. அதைத் தடுப்பது குறித்துப் பரிசீலிக்கப்பட்ட நேரத்தில், அத்தகைய தடை விதிப்பது அனைத்திந்தியக் கொள்கைக்கு உகந்ததாயிராது என்று மத்திய அரசு அறிவுரை கூறியது. இறைச்சி வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டுள்ள சில்லறை வியாபாரிகளைக் கூட்டுறவு அமைப்பில் கொண்டு வந்து, அவர்களே நேரடியாக மொத்த வியாபாரமும் செய்வதற்கு வசதி செய்து, விலைகள் குறைவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க முடியுமா என்று பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. விறகைப் பொறுத்தவரை வனத் துறையினருடன் தொடர்பு கொண்டு, தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் சில விறகுக் கடைகளைச் சென்னை நகரில் திறந்து நடத்தி வந்தது. நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டிருந்த கட்டத்தில், அதைச் சமாளிப்பதற்காகக் குறுகிய காலத்திற்கு மேற்கொள்ளப்பட்டு, நெருக்கடி தீர்ந்த பின் நிறுத்தப்பட்ட இந்தத் தற்காலிக நடவடிக்கையை மீண்டும் தொடர்ந்து நடத்த முடியுமா என்பதும் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. விலைவாசிகளைக் குறைக்க அரசு விழிப்பான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிற அதே நேரத்தில், வர்த்தகர்களிடையே சுயகட்டுப்பாடும், பொதுநல உணர்வும், நுகர்வோரிடையே விலையேற்றத்திற்குக் கட்டுப்பாடான எதிர்ப்பு உணர்வும் பரவினால்தான், இப்பிரச்சினைக்கு நிரந்தரமான தீர்வு காணமுடியும் என்பதையும் மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

1979 ஏப்ரல் 20]

வர்த்தக பண்டக் குழுக்கள்.

34. கடந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட விவாதத்தின் போது, உணவுத் துறையின் கொள்கை விளக்க உரையில், மேல் நாடுகளில் உள்ளதைப் போன்று, இன்றியமையாப் பண்டங்களைப் பொறுத்த வரையில், வர்த்தகர்கள் தாங்களாகவே சுயக்கட்டுப்பாடு செய்து கொள்ளும் வகையில் வர்த்தக பண்டக் குழுக்கள் அமைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடப்பட்டது. இந்த ஆலோசனையைச் செயல்படுத்துவதில் சில வர்த்தகச் சங்கங்கள் ஆர்வமும் அக்கறையும் காட்டியுள்ளன. கோவை மாவட்டத்தில் உள்ள இந்திய வர்த்தகச் சங்கம் இக் குழுக்களை அமைப்பதற்கு முன் வந்துள்ளது. இதே போன்று, திருச்சி மாவட்டத்திலும், வர்த்தகச் சங்கங்கள் பண்டக் குழுக்கள் அமைப்பதற்கு முடிவு செய்து நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டுள்ளன. இவற்றை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு, மற்ற வர்த்தகச் சங்கங்களும் இத்தகைய வர்த்தகப் பண்டக் குழுக்களை அமைத்து செயல்பட்டால், அது வர்த்தகச் சமுதாயத்தின் நலனுக்கும், நுகர்வோரின் நலனுக்கும் உகந்ததாக இருப்பதோடு, இரு சாராருக்குமிடையே நல்லுணர்வும் நெருங்கிய ஒத்துழைப்பும் உருவாக்க வழி ஏற்படும்.

வர்த்தக கட்டுப்பாடு ஆணைகள்.

35. மக்களின் அன்றாடத் தேவைகளுக்கான இன்றியமையாப் பண்டங்களின் வணிகத்தை ஒழுங்குப்படுத்தும் நோக்கத்துடன், வர்த்தகக் கட்டுப்பாடு ஆணைகள், 1955-ம் ஆண்டு அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் சட்டத்தின் கீழ் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. நெல், அரிசி, சிறு தானியங்கள், கோதுமை, கோதுமை பொருள்கள், கடலை எண்ணெய், வனஸ்பதி, சர்க்கரை போன்ற பண்டங்களின் வர்த்தகத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு தற்போது நடைமுறையில் உள்ள ஆணைகளில் முக்கியமானவை :—

1. தமிழ்நாடு, நெல் அரிசி (வர்த்தகக் கட்டுப்பாடு) ஆணை, 1974.
2. தமிழ்நாடு கோதுமை, கோதுமைப் பொருள்கள் (வர்த்தகக் கட்டுப்பாடு) ஆணை, 1974.
3. தமிழ்நாடு உணவு தானிய வர்த்தகர்கள் (உரிமம் வழங்கும்) ஆணை, 1968.
4. தமிழ்நாடு நிலக்கடலை, நிலக்கடலைப் பொருள்கள் (வர்த்தகக் கட்டுப்பாடு) ஆணை, 1974.

[1979 ஏப்ரல் 20]

5. தமிழ்நாடு வனஸ்பதி (வர்த்தகக் கட்டுப்பாடு) ஆணை, 1974.

6. தமிழ்நாடு சர்க்கரை வர்த்தகர்கள் உரிமம் வழங்கும் ஆணை, 1962.

7. தமிழ்நாடு மண்ணெண்ணெய் (வர்த்தகக் கட்டுப்பாடு) ஆணை, 1973.

இக்கட்டுப்பாடு ஆணைகளின் கீழ், மொத்த வணிகர்களுக்கு உரிமங்களும், சில்லறை வணிகர்களுக்கு பதிவுச் சான்றிதழ்களும் வழங்கப்படுகின்றன. மேலும், பொது நலனுக்குக் குந்தகம் ஏற்படாத வண்ணம் வர்த்தகர்கள் செயல்படத் தேவையான ஆணைகள் பிறப்பிப்பதற்கும் இக்கட்டுப்பாடு ஆணைகளில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கட்டுப்பாடு ஆணைகளின்படி வர்த்தகர்கள், தங்களின் கொள்முதல், விற்பனை, கையிருப்பு அகியவற்றின் விவரங்களை உரிமம் வழங்கும் அலுவலருக்கு மாதம் இருமுறை தெரிவிக்க வேண்டும். மேலும், வணிகர்கள் ஒரே சமயத்தில் வைத்துக்கொள்ளக் கூடியவற்றிற்கு உச்ச வரம்பும் இக்கட்டுப்பாடு ஆணைகளில் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

36. தமிழகம் பருப்பு உற்பத்தியில் பற்றாக்குறை மாநிலமாக இருப்பதால், வெளி மாநிலங்களிலிருந்து இறக்குமதியை நம்பி இருக்கிறது. இறக்குமதி செய்யப்படுகின்ற பருப்பைச் சரியான முறையில் வர்த்தகர்கள் விற்பனை செய்வதைக் கண்காணிக்கும் வகையில், பருப்பு வர்த்தகத்தை ஒழுங்குப்படுத்துவதற்கென, தனியாக ஒரு பருப்பு வர்த்தகக் கட்டுப்பாடு ஆணையை அரசு பிறப்பித்துள்ளது. அதன்படி உளுத்தம்பருப்பு, பச்சைப்பயிறு, துவரை, பட்டாணிக் கடலை போன்ற பருப்பு வகைகளை வியாபாரம் செய்வதற்கு வணிகர்கள் உரிமம் பெற வேண்டும்.

விருந்தினர் கட்டுப்பாடு ஆணை.

37. திருமணங்கள், இறுதிச் சடங்குகள், சாதாரண விருந்துகள் போன்ற வைபவங்களில் ஆடம்பரமான வகையில் உணவுப் பண்டங்களைச் செலவழிப்பதைத் தடுத்து அதன்மூலம் உணவுப் பொருட்களைச் சேமிக்க, தமிழக அரசு 25—3—1976ஆம் நாள் விருந்தினர் கட்டுப்பாடு ஆணையைப் பிறப்பித்தது. தமிழகத்தில் உணவு நிலைமை மிகவும் திருப்திகரமாக இருப்பதால், விருந்தினர் கட்டுப்பாடு தேவையில்லை என அரசு முடிவு செய்து, இந்த ஆணையை 13—7—1978-ல் ரத்து செய்து விட்டது. இருந்த போதிலும், பட்டாணிச் செலவுகளைத் தவிர்ப்பது நாட்டின் பொது நலனுக்கு மட்டுமல்ல, தங்கள் சொந்த நலனுக்கும் உகந்தது என்பதைப் பொதுமக்கள் உணர்ந்து, விருந்துகள் போன்றவற்றில் சுய கட்டுப்பாடுகளைத் தாங்களே உவந்து பின்பற்றுவது நலம்.

[1979 ஏப்ரல் 20]

இன்றியமையாப் பொருட்கள் குற்றப் புலனாய்வுத் துறை.

38. தமிழகத்திற்குள்ளாக, அரிசி நெல் நடமாட்டத் தடைகளும் லெவி நிபந்தனைகளும் அடியோடு நீக்கப்பட்டு விட்ட சூழ்நிலையில், உணவுப் பொருள் குற்றப் புலனாய்வுத் துறை, பதுக்கலைத் தடுப்பதிலும், இப்போது அமலிலுள்ள வர்த்தகக் கண்காணிப்புச் சட்டங்கள் சீராகப் பின்பற்றப்படுவதை உறுதிப்படுத்துவதிலும், முக்கிய கவனம் செலுத்தி வருகிறது. குறிப்பாக, 1977 ஆம் ஆண்டு, தமிழ்நாடு இன்றியமையாப் பண்டங்கள் (இருப்பு விலைப் பட்டியல், மற்றும் கணக்குப் பராமரித்தல்) சட்டத்தை வர்த்தகர்கள் மீறாமல் கண்காணித்துக்கொள்ள இப்புலனாய்வுத்துறை நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. 1978 ஆம் ஆண்டில் 1,511 வழக்குகளைப் பதிவு செய்தது. நீதிமன்றத்தில் தொடுக்கப்பட்ட 501 வழக்குகளில் 393 வழக்குகளில் தண்டனை வழங்கப்பட்டது. 12 வழக்குகள் தான் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன. எஞ்சியவை விசாரணையில் உள்ளன. செமண்ட் விநியோகத்தில் தவறுகள் நேரிடாமல் கண்காணிக்கும். மொறுப்பும் இத்துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. மொத்த வியாபாரிகள், சட்டத்தின்படி நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள சரக்கு உச்ச வரம்புகளை மீறாமல் கண்காணிக்க ஆய்வுகளை நடத்தியும், மீறியவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுத்தும், இன்றியமையாப் பொருட்களில் தட்டுப்பாடு ஏற்படாதவண்ணம் இப்பிரிவு நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றது. கலப்படப் பொருட்களைக் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுப்பதிலும் இத்துறை தீவிரமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது.

IV. அரிசி அரைவை ஆலைகளை நவீனமயமாக்குதல்

39. தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் 15,000-க்கு மேற்பட்ட அரிசி அரைவை ஆலைகள் இயங்கி வருகின்றன. இவற்றில் சுமார் 6,000 ஆலைகள் பெரிய ஆலைகள் ; மற்றவை, கூலி அரைவை செய்யும் சிறிய ஆலைகள். அரைவை செய்யும் அரிசியின் தரத்தை உயர்த்தவும், நெல்லிலிருந்து கிடைக்கும் அரிசியின் அளவை அதிகப்படுத்தவும், அரிசி ஆலைகளில் நவீன இயந்திரங்கள் பொருத்தப்பட வேண்டும் என்று மத்திய அரசு, அரிசி ஆலைக் கட்டுப்பாடு சட்டத்தின் கீழ், 1970 ஆம் ஆண்டிலேயே ஆலைகள் பிறப்பித்துள்ளது. 1975 ஆம் ஆண்டுக்குள் இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று முதலில் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. பின்னர் ஆலைகளை நவீனமயமாக்குவதற்கு மேலும் இரண்டு ஆண்டு காலம் அவகாசம் அளிக்கப்பட்டது. நவீன இயந்திரங்

[1979 ஏப்ரல் 20]

கள் கிடைப்பதிலும், அதற்காகும் மூலதனச் செலவுக்காக வங்கிகளிலிருந்து உதவிபெறுவதிலும், சில சிக்கல்கள் இருந்தன, என்று முறையீடுகள் வந்த காரணத்தால், மேலும், அவகாசம் தரப்பட வேண்டுமென்று தமிழக அரசு மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்தியதன் பயனாக, மேலும் அவகாசம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பொழுதுள்ள நிலைமையின்படி, 1975 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 30 ஆம் தேதிக்கு முன்னால் உரிமம் பெற்ற ஆலைகள், 1980 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 30-ம் தேதிக்குள் நவீனமயமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். 1977 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 30 ஆம் தேதிக்குப் பின்பு, நவீன இயந்திரங்கள் பொருத்தப்பட்ட ஆலைகளுக்குத்தான் உரிமம் வழங்கப்படுகிறது. இந்த நிபந்தனைகள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஹல்லர் அல்லது ஷெல்லர் பொருத்தியுள்ள ஆலைகளுக்குப் பொருந்தும்.

40. ஒரு ஹல்லர் பொருத்தப்பட்ட ஆலைகளைப் பொறுத்தவரை, ஏற்கெனவே இயங்கி வந்த ஆலைகள் நவீனமயமாக்கிக் கொள்ள 1981 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 6 ஆம் நாள் வரை அவகாசம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. புதிய ஆலைகளைப் பொறுத்த வரையில், கிராமப் பகுதியில் அமைந்து, 15 குதிரை வேகத்திற்கு மேற்படாத இயந்திரங்கள் பொருத்தப்பட்டு, கூலி அரைவை மட்டுமே செய்கின்ற ஆலைகள் உரிமம் வழங்கப்பட்ட நாளிலிருந்து 5 ஆண்டு காலத்திற்குள் நவீனமயமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

41. நவீனமயமாக்குவதற்காகும் மூலதனச் செலவிற்கு நிதி உதவி செய்யுமாறு வங்கிகளுக்கும் மத்திய அரசு அறிவுரை கூறியுள்ளது. இத்திட்டத்தின் நன்மைகளை விளக்கவும், செய்முறை விளக்கங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்யவும், ஆலை அதிபர்களுக்குத் தொழில் ரீதியாக ஏற்படக்கூடிய ஐயப்பாடுகளைத் தீர்க்கவும் திருவாரூரில் உள்ள நெல் ஆராய்ச்சி நிலையமும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆதரவில் மத்திய அரசு நிறுவியுள்ள ஆராய்ச்சி நிலையமும், உதவி செய்ய முன்வந்துள்ளன. இந்தத் திட்டத்தின் முன்னேற்றத்தை ஆய்வு செய்யவும், திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில் ஆலை அதிபர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய நடைமுறைச் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கும், ஆலை அதிபர்கள் வங்கிகளிலிருந்து நிதி உதவி பெறுவதற்கு ஆலோசனை கூறவும், உணவு வழங்கு பொருள் ஆணையாளர் அலுவலகத்தில், இணை ஆணையாளரைத் தலைவராகக் கொண்ட ஒரு தொழில் நுட்பக் குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குழுவில் தொழில் நுட்ப நிபுணர்களுடன் ஆலை உரிமையாளரின் பிரதிநிதிகளும் இடம் பெற்றுள்ளனர். இந்த நடவடிக்கைகள், நாட்டின் உணவுப் பொருளாதாரப் பொது நிலனுக்கு உகந்ததாய் உள்ளதோடு, ஆலை அதிபர்களின் தொழில் நலன்களுக்கும் ஏற்றதாக இருக்கின்றன என்ற அடிப்படையில் உரிய காலத்திற்குள் ஆலைகளை நவீனமயமாக்கிக் கொள்ள ஆலை அதிபர்கள் முன்வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

1979 ஏப்ரல் 20]

V. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம்

42. தமிழகத்தில் உணவு நெருக்கடி கடுமையாக இருந்த கட்டத்தில், தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் நிறுவப்பட்டு, கொள்முதல் செய்யும் பொறுப்பும், நெல்லை அரிசியாக்கிச் சேமித்து வைத்துப் பொது விநியோகத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்யும் பொறுப்பும், அக் கழகத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. இப்போது உணவு நிலைமை மிகவும் வசதியாக இருப்பதால் கட்டாயக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. பொது விநியோக முறையின்கீழ் விற்பனையாகும் அரிசியின் அளவு வெகுவாகக் குறைந்து விட்ட போதிலும், எதிர் பாராத எந்த நிலைமையையும் சமாளிப்பதற்குப் போதிய கையிருப்பு தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக்கழகத்திடம் உள்ளது. நாடுமுழுவதையும் அரிசியைப் பொறுத்த வரை, ஒரே உணவு மண்டலமாக மத்திய அரசு அறிவித்த நேரத்தில், எந்த விளைவுகளையும் சந்திப்பதற்கு ஆயத்தமாக இருக்கும் பொருட்டு கணிசமான கையிருப்பை உருவாக்கிக் கொள்ள வெளிச் சந்தையிலிருந்தும் மற்ற மாநிலங்களிலிருந்தும் அரிசியை வாங்கும் பொறுப்பும் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இப்பொறுப்பை இக்கழகம் மிகத் திறமையாக நிறைவேற்றியது. இன்று நம் மாநிலத்தில் உணவு நிலைமை சீராக உள்ளதற்கு முக்கியமான காரணங்களில் ஒன்றாகும்.

43. சேமிப்பு முடையிருப்பில் உள்ள அரிசியைத் தரம் கெடாமல் பாதுகாத்துப் பொது விநியோகத்திற்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கு வசதியாக, தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக்கழகம் தன்னுடைய சொந்த வருவாயிலிருந்து 1.25 இலட்சம் டன்கள் கொள்ளளவு கொண்ட சேமிப்புக் கிடங்குகளைக் கட்டியுள்ளது. மேலும், 50,000 டன்கள் கொள்ளளவு கொண்ட 26 கிடங்குகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. அரிசி மட்டுமல்லாமல் கோதுமை, சர்க்கரை, கடலை எண்ணெய் போன்ற இன்றியமையாப் பொருள்களையும் இக்கழகம் சேமித்து வைத்து, விலைவாசிகள் ஏறும் நேரத்திலோ, பொருள்களின் தட்டுப்பாடு ஏற்படும் கட்டத்திலோ, நியாய விலையில் விநியோகத்தை மேற்கொள்கிறது. கடலை எண்ணெயில் கடுமையான நெருக்கடி ஏற்பட்ட கட்டத்தில், நியாயமான விலையில் கடலை எண்ணெயையும், சுத்திகரிக்கப்பட்ட கடலை எண்ணெயையும் விற்க இக் கழகம் மேற்கொண்ட முயற்சிகள், விலைகளை நிதானப்படுத்துவதற்குப் பெரிதும் உதவின.

44. பொது விநியோக முறையைச் செயல்படுத்த இக்கழகம் 703 கடைகளை நடத்தி வருகின்றது. இவற்றில் 174 கடைகள் சென்னை நகரத்திலுள்ளன. அக்கடைகளைத் தவிர நுகர்வோருக்கு அன்றாடம் பயன்படக் கூடிய பல்வேறு பொருள்களையும் நியாயமான விலையில் விற்பதற்கு 33 அமுதம் சிறப்பு

[1979 ஏப்ரல் 20]

அங்காடிகளை சென்னையிலும் மற்ற மாவட்டங்களிலும் இக்கழகம் நடத்தி வருகின்றது. கிராமத்தில் நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கும் திட்டத்தில் நான்கு மாவட்டங்களில் கடைகளைத் திறக்கும் பொறுப்பு, இக்கழகத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. தஞ்சை, தர்மபுரி, நெல்லை மாவட்டங்களில் இக்கழகம் 2,095 கடைகளை நடத்தி வருகிறது. தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில், ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட கடைகளை இன்னும் இரு மாதங்களில் இக்கழகம் தொடங்கும்.

45. பதினமூன்று நவீனமயமான அரிசி ஆலைகளை இக்கழகம் நடத்தி வருகின்றது. 1978-79-ம் ஆண்டில் ஏறக்குறைய ஒரு இலட்சம் டன்களுக்கும் மேலான நெல் இந்த ஆலைகளில் அரவை செய்யப்பட்டது. இந்த ஆலைகளின் அரவைத் திறன் 91 விழுக்காடு அளவுக்கு சென்ற ஆண்டு பயன்படுத்தப்பட்டது. இந்த ஆலைகள் இலாபகரமாகவே இயங்கி வருகின்றன.

46. சுட்டாயக் கொள்முதல் இப்பொழுது நடக்காத சூழ்நிலையிலும், மத்திய அரசு நிர்ணயித்துள்ள கொள்முதல் விலைகளுக்கும் கீழாக விலைகள் சரிந்துவிட்டால், விலை பாதுகாப்புத் திட்டத்தின்கீழ், கொள்முதல் விலையில் விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாக வாங்குவதற்கு இக்கழகம் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. விவசாயப் பிரதிநிதிகள் பலர் கூறிய ஆலோசனையை ஏற்றுக்கொண்டு, மாவட்டங்களில் நடக்கும் ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடங்கள் மூலமாகவும் நெல்லை வாங்குவதற்கு இக்கழகம் முன்வந்தது. பரீட்சார்த்தமாக வட ஆர்க்காடு தஞ்சை மாவட்டங்களிலே இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்தியது.

47. அண்மையில் சிமென்டின் விலைகள் உயர்ந்து, சிமென்ட் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்ட நிலைமையைத் தவிர்க்க, சிமென்ட் விநியோக முறையில் அரசு சில மாறுதல்களைச் செய்துள்ளது. இப்புகிய கொள்கையின்படி கூட்டுறவு அமைப்புகளுக்கும், தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கும், சிமென்ட் விநியோகத்தில் பங்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. 1979-ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் அமலுக்கு வந்த இப்புகிய திட்டத்தின்கீழ் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் 131 விநியோக உரிமங்களைப் பெற்றுச் சென்ற இரண்டு மாதங்களில் சுமார் 25,000 டன்கள் சிமென்டை விநியோகம் செய்துள்ளது. சிமென்ட் விநியோகத்தில் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகமும் பங்கேற்றுக் கொண்டதன் மூலம் அரசு நிர்ணயித்த விலைகளில் தடையின்றி இராம மசகளுக்கும், நகர் வாழ் மக்களுக்கும் சிமென்ட் கிடைக்க வசதியான சூழ்நிலை உருவாகியுள்ளது.

1979 ஏப்ரல் 20]

48. அண்மையில் சென்னை நகரம் மழையினால் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்ட நேரத்தில், பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு 50 கிலோ அரிசியைத் தமிழக அரசு இலவசமாக வழங்கியது. இத்திட்டத்தின் கீழ் சென்னை நகரத்தில் மட்டும் ஏறக்குறைய 1½ இலட்சம் குடும்பங்களுக்கு அரிசி வழங்கப்பட்டது. மாநிலத்தில் மற்ற பகுதிகளில் 68,000 குடும்பங்களுக்கு அரிசி வழங்கப்பட்டது. சென்னை நகரத்தில் 50 கிலோ கொண்ட அரிசி மூட்டைகளைத் தயார் செய்து மிக விரிவான அளவிலே இந்த விநியோகத்தைத் திறம்பட நடத்துவதற்குக் குறுகிய காலத்தில் மிகத் தீவிர நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்ட கழகத்தின் பணி அனைவருடைய பாராட்டுதலையும் பெற்றுள்ளது.

49. கட்டாயக் கொள்முதல் நீக்கப்பட்டுவிட்ட சூழ்நிலையில் மில் இக்கழகத்தின் வர்த்தக நடவடிக்கைகள் குறைந்துள்ளன. மேலும் கோதுமையின் விற்பனை பெரிதும் குறைந்து விட்டதாலும், சர்க்கரை கட்டுப்பாடு நீக்கத்திற்குப் பின்பு லென்சர்க்கரை விநியோகம் நின்று விட்டதாலும், இதுவரை இலாப கரமாக இயங்கி வந்த இக்கழகம், இப்போது நெருக்கடியான நிதி நிலைமையைச் சந்திக்கவேண்டியுள்ளது, உணவு நிலைமையில் எழும் மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப, அரசின் உணவுக் கொள்கையைத் திறம்பட நடத்தும் முக்கியப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டுள்ள இக்கழகம், புதிய சூழ்நிலையின் அறை கூவல்களையும், பொருளாதார நெருக்கடியையும், தன் வாணிபத் திறமையாலும், சிக்கன நடவடிக்கைகளாலும், சமாளித்து, பொது மக்களுக்குத் தொடர்ந்து சேவை செய்ய தன்னை ஆயத்தம் செய்து வருகிறது.

VI. தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனம்.

50. தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனம் தமிழ்நாடு அரசால் 1958-ம் ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறது. தமிழ்நாட்டில் பல்வேறு இடங்களில் புதிய சேமிப்புக் கிடங்குகளைக் கட்டியும், சொந்தக் கட்டிடங்கள் இல்லாத இடங்களில் வாடகைக்கு இடங்களை அமர்த்தியும், உணவு தானியங்கள், உரங்கள் மற்றும் ஏனைய பொருள்களை விஞ்ஞான ரீதியில் பாதுகாக்க உதவுவதில் இந்நிறுவனம் ஈடுபட்டுள்ளது.

51. இந்நிறுவனம், தமிழக அரசினரால், மத்திய சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனத்தினரின் ந்தியுதவியையும் பெற்று, நடத்தப் படுகிறது. 1978-ம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் 31-ம் நாள் முடிய இந்நிறுவனத்தின் மூலதனம் ரூ. 201 இலட்சமாகும். 1979-80-ம் ஆண்டுக்குள் இந்நிறுவனத்தின் மூலதனத்தை ரூ. 291 இலட்சத் திற்கு உயர்த்த நடவடிக்கை எடுத்துவரப்படுகிறது.

[1979 ஏப்ரல் 20]

52. ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திற்குள் ரூ. 380 இலட்சம் செலவில் 1,62,000 மெட்ரிக் டன்கள் கொள்ளளவுள்ள கிடங்குகளைக் கட்ட இந்நிறுவனத்திட்டமிட்டுள்ளது. முதலாவது ஆண்டில், அதாவது 1978-79-ம் ஆண்டில், 13,500 மெட்ரிக் டன்கள் கொள்ளளவு உள்ள கிடங்குகள் கட்டப் பட்டுள்ளன. மேலும், 13,500 மெட்ரிக் டன்கள் கொள்ளளவு உள்ள கிடங்குகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுவிடும். இதன்படி 1978-79-ம் ஆண்டின் முடிவில் 1,51,327 மெட்ரிக் டன்கள் கொள்ளளவு உள்ள கிடங்குகள் கைவசம் இருக்கும். 1979-80-ம் ஆண்டில் 54,000 மெட்ரிக் டன்கள் கொள்ளளவு கொண்ட கிட்டங்கிகளை 118.16 இலட்ச ரூபாய் செலவில் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

53. 1979-80-ம் ஆண்டில் தூத்துக்குடி துறைமுகத்திற்குள் ரூ. 41.16 இலட்சத்தில் ஆறு புதிய கிடங்குகளைக் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1980-81-ல் அங்கு மேலும் ஐந்து கிட்டங்கிகள் கட்டப்படும். தூத்துக்குடி துறைமுக அதிகாரிகள் பத்து ஏக்கர் பரப்பளவு உள்ள நிலத்தை ஆண்டு வாடகை ரூ. 15,285-க்கு நீண்ட காலத்திற்கு தமிழ்நாடு கிடங்கு நிறுவனத்திற்குக் கொடுக்க இசைந்துள்ளார்கள்.

54. கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் தமிழ்நாடு சேமிப்புக்கிடங்கு நிறுவனம் இலாபத்தில் இயங்கியுள்ளது கீழ்க்கண்ட வ்வரங்களிலிருந்து தெளிவாகும்:

ஆண்டு.

நிகர இலாபம்.

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

1974-75	..	9.96	(தணிக்கை செய்யப்பட்டது)
1975-76	..	28.85	ஷே
1976-77	..	18.52	ஷே
1977-78	..	40.59	(உத்தேச மதிப்பு)
1978-79	..	40.76	ஷே